

Ingezonden verhaal

September 2010. Ik had net mijn droombaan gekregen en voordat ik daar zou beginnen, gingen mijn partner en ik op vakantie naar Spanje, eerst naar de Extremadura en later naar de kust. Een vogelvakantie moest het worden, met als hoogtepunt mijn 40e verjaardag die we daar ook zouden vieren.

Het was enorm warm, zo'n 37°C, dus we deden het rustig aan. Op een dag, we waren inmiddels een kleine week in Spanje, stonden we met de telescopen de rotsen af te speuren naar gieren. Ik voelde me niet lekker en dacht dat ik mogelijk last had van een lichte zonnesteek. Dus gingen we terug naar ons huisje omdat ik wilde liggen. Maar het werd er niet beter op, ik had vreselijke hoofdpijn, was benauwd en lag te rillen van de koorts. Na 2 dagen zijn we naar een Spaanse kliniek gegaan maar dat gaf geen vertrouwen. De arts kon nauwelijks engels, en via google translate kwam hij tot de conclusie dat ik een keelontsteking had. Dat geloofde ik niet, en inmiddels voelde ik me zo beroerd dat ik nog maar één ding wilde, terug naar Nederland en wel zo snel mogelijk.

Eenmaal terug in Nederland ben ik de volgende dag naar mijn huisarts gegaan. Die concludeerde een flinke longontsteking en schreef antibiotica voor. Dit zou binnen 2 dagen moeten aanslaan. Er gebeurde niets, en ondertussen werd ik steeds zieker. Omdat de antibiotica niet aansloeg, kwam mijn huisarts tot de conclusie dat het waarschijnlijk Legionella moest zijn, en schreef een andere antibiotica voor. Ik had er op dat moment nog geen idee van wat dit inhield, maar op de één of andere manier voelde ik dat het belangrijk kon zijn om dit te vast te stellen en ik vroeg de huisarts dit te laten testen. De test bleek positief voor Legionella Pneumophila, type 1.

Eindelijk sloeg de antibiotica aan en zakte de koorts. Een enorme opluchting. Ik kwam er al snel achter dat mijn lichaam een flinke optater had gekregen. Na een poosje kon ik weer uit bed, maar dat viel tegen! De trap op ging gewoon niet in één keer, ik moest tussendoor gaan zitten. Ik ging maar langzaam vooruit en begreep niet waarom mijn lichaam niet mee wilde. Ik wist wel dat Legionella niet zomaar een longontsteking was maar dit had ik niet verwacht.

Na wat googlen kwam ik op de site van de Stichting Veteranenziekte en toen werd het één en ander mij duidelijk. Maar in tegenstelling tot de informatie op de website, dacht ik nog steeds dat het bij mij wel zou meevallen, ik was natuurlijk nog jong en het leek ook wel weer beter te gaan. Op een moment heb ik mezelf maar gewoon "beter" verklaard en vond dat ik mijn oude leventje maar weer moest oppakken, dan zou het vanzelf over gaan. Niets was minder waar, ik liep steeds meer tegen mezelf op, werd steeds gefrustreerder dat het niet ging zoals ik wilde, ging daardoor weer harder mijn best doen waardoor het weer slechter ging, kortom, ik zat in een vicieuze cirkel.

Uiteindelijk was ik zover dat ik niet meer naar mijn werk durfde met de auto omdat ik te moe was om me te concentreren in het verkeer. Mijn vriend bracht me maar mijn werk maar op een vrijdag hadden we een probleem op het werk en dat liep uit, maar ik moest met mijn vriend mee terug rijden want ik kon zelf niet meer. Ik was helemaal op, en ben meegegaan naar huis. In het weekend realiseerde ik me dat het zo niet verder kon. En nog was de drempel heel hoog om me ziek te melden maar ik had geen keus, dat zag ik inmiddels zelf wel.

Veel mensen dachten dat ik een burnout had. Terwijl ik ervan overtuigd was dat het gerelateerd was aan de Legionella. Dat is ook zoiets, als je ziek bent weet iedereen het beter. En krijg je ongewild allerlei advies. Ontkennen hoort er ook bij zeiden ze. Gelukkig kon mijn huisarts wel luisteren. Ga eerst maar eens uitrusten zei hij, dan praten we weer verder. Maar uitrusten schoot niet op. Ja, het was lekker dat ik niets hoefde, en dat ik kon toegeven aan de slechte conditie waarin ik op dat moment was. Het is ook lastig voor de omgeving om te begrijpen hoe je je voelt als je je toestand niet anders weet te omschrijven dan moe. Na opnieuw bij mijn huisarts te zijn geweest hadden we bedacht dat heel langzaam conditie opbouwen onder begeleiding van een fysiotherapeut misschien zou helpen. Maar helaas, na iedere keer moesten we mijn schema bijstellen naar beneden, de bejaarden die daar ook waren leken topsporters vergeleken met mij en na 3 weken beëindigde de fysiotherapeut de behandeling omdat het me meer kwaad dan goed deed.

Lees verder op pagina 2

Ingezonden verhaal

Vervolg van pagina 1

Inmiddels had ik, na een tijd op de bank en achter internet doorgebracht te hebben, de link van het Vermoeidheidscentrum in Lelystad gevonden. Dit leek me een goede stap; eindelijk een team van specialisten die wisten wat ze met vermoeidheid aanmoesten. Na contact met mijn huisarts heb ik een verwijzing gekregen en een afspraak gemaakt. Na een hoop vragenlijsten en onderzoeken was de diagnose ME, als gevolg van de Legionella. Alhoewel het een enorme opluchting was dat de moeheid eindelijk een label had gekregen, was het ook schrikken, want ik besepte op dat moment dat dit waarschijnlijk nooit meer helemaal over zou gaan.

Ik ben toen bij het vermoeidheidscentrum een behandeltraject voor 18 maanden ingegaan waarbij ik door verschillende therapeuten werd begeleid. Deze hele behandeling draait erom zo goed mogelijk met het energieniveau om te gaan door middel van het doseren van energie en het spreiden van activiteiten, zodat het lichaam voldoende rust krijgt om te herstellen. Dit gebeurt onder begeleiding van een ergotherapeut. De fysiotherapeut leert hoe je die activiteiten het beste kan doen. En ook aan het rusten wordt aandacht gegeven om zo volledig mogelijk te ontspannen. Doordat

je leert je activiteiten te verspreiden over de hele dag, en tussendoor voldoende rust te nemen, ben je in staat om meer te doen op een dag, zonder dat je een terugval krijgt en waarin je lichaam de tijd krijgt om te herstellen zodat er vooruitgang wordt geboekt.

Voor mij is dit het keerpunt geweest. Stapje voor stapje ging ik vooruit, en met veel vallen en opstaan leerde ik langzaam wat ik aankon, hoe ik moest plannen en waar mijn grenzen lagen. En samen met de behandelend specialisten bedachten we oplossingen die bij mij pasten voor dingen waar ik tegenaan liep. Waar ik bij het begin van de behandeling niet méér kon dan bijvoorbeeld een half uurtje boodschappen doen en daar dan nadien last van te hebben, zo kon ik na een jaar alweer 3 hele dagen per week werken, en een half jaar later zelfs 4 dagen per week al was dat helaas niet meer in de baan die ik voor ogen had.

Nu, inmiddels 5 jaar verder gaat het goed; sporten zit er waarschijnlijk niet meer in, en ik zal altijd rekening moeten blijven houden met mijn energieniveau door goed op mezelf te passen en voldoende ruimte in de planning te houden, maar door de behandeling in Lelystad weet ik wat ik aankan en hoe ik ermee om moet gaan als het even wat minder gaat. Ik kijk weer naar wat ik kan, en niet meer wat ik kwijt ben geraakt. ■

In Memoriam: Hans Donker

Een icoon in de Nederlandse drinkwater hygiëne is niet meer.

Onverwacht is een icoon in de Nederlandse drinkwater hygiëne uit het leven gerukt. Hans Donker overleed aan een hersenbloeding in de leeftijd van pas 43 jaar.

Hans was een gepassioneerde en zeer bevoegde mens. Hij werkte meer dan 10 jaar voor de firma Kemper in Nederland en België. Hij heeft zich in deze tijd onvermoeibaar en zeer succesvol voor ons bedrijf ingezet.

Hij was een troubleshooter, die altijd gericht was om het probleem te vinden en op te lossen. Als dit betekende dat hij in zijn nette pak in een vieze kruipruimte moest, dan deed hij dat.

Zijn betrokkenheid, humor en technische kennis zullen zeer gemist worden.

Namens Gebr. Kemper GmbH + Co. KG

Legionella

EEN OVERWONNEN LANGDURIGE KINK IN JE LEVENSADER!

Zeven jaar na het verschijnen van het boek “Legionella... een ramp” is er voor mij licht aan het einde van de langdurige legionella-tunnel en kan het boek voorgoed dicht!!

Na een aantal jaren intensieve fysiotherapie en cardiofitness zijn de vermoeidheid klachten grotendeels verdwenen. Zijn de concentratiestoornissen veranderd in gestructureerd denken.

Als legionella ervaringsdeskundige mag ik vanuit de stand van de Stichting Veteranenziekte op drukke beurzen bezoekers informeren over legionella.

Langdurig zieke mensen van advies voorzien in Nederland. In het buitenland is geen stichting te bespeuren.

Het bestuur van onze stichting is o.a. hard bezig om de legionella koeltoren problematiek in kaart te brengen, wat veel tijd en energie kost. Maar met al hun kennis en ervaring moet het bestuur dit ook gaan lukken.

Deze bestuurs-betrokkenheid heeft mij door een situatie geloofd waar je niet mee bekend bent. Het bezoeken van lotgenotendagen was en is van waardevolle betekenis.

Marcel Troost

De termen:

Euro – Fortuyn – Maxima – Van Gogh – Balkenende – internet – opkomst mobieltjes – wereldwijde crisis – Rutte – aanslagen – Frankrijk – vluchtelingen AZC’ s –
zijn voor mij synoniem geworden voor vijftien jaar legionella herstel.

Hopelijk is voor elke lotgenoot deze verschrikkelijke ziekte uiteindelijk te overwinnen!

Groet,
Marcel Troost ■

DATUM TE NOTEREN!

Lotgenotendag zaterdag 4 juni 2016

Om u per e-mail te kunnen bereiken en contact met u te houden, vragen wij u dringend om een e-mailberichtje aan ons te sturen: secretariaat@stichtingveteranenziekte.nl
Wilt u hierbij uw naam en adres vermelden?

Wij nemen uw nieuwe of gewijzigde gegevens op in ons overzicht met lotgenoten en donateurs om sneller en meer met u te kunnen communiceren.

Ook zal in de komende maanden een nieuwe mogelijkheid opgezet worden om als lotgenoot met elkaar in contact te komen. Het is belangrijk om ervaringen te delen en elkaar vragen te kunnen stellen op een eenvoudige manier.

Meer informatie zal volgen!!

De vakantiebeurs 2016...

Stichting

17-01-2016

15-01-2016 Foto: Jaarbeurs Utrecht

11-01-2016

13-01-2016

WAT EEN BELEVENIS WAS DIT!!

Opnieuw een stap gezet in het kader van voorlichting. Het is nog steeds noodzakelijk om te vertellen over legionellapreventie! Dat blijkt wel uit onderstaande.

Voraf maak je voor zo'n beursweek een planning voor wie en wanneer er in de stand wil komen helpen.

Gelukkig bleek er veel animo te zijn voor hulp. Zowel van lotgenoten als vanuit het bedrijfsleven.

De foto's zijn een impressie van de dagen en de stand medewerkers. Hiermee hartelijk dank voor het inzetten van uw kennis tijdens deze lange dagen staan. Wel met veel lachen en veel, heel veel praten met zoveel verschillende bezoekers van de beurs!

Paul Debets, Marcel Troost, Leo de Zeeuw, Monique Bastmeijer, Roel Elgersma, Fred Bertrand, Greet Hazekamp, Henk Muller, Els van den Dungen en Michael van Gool. Dank voor jullie inzet en gezelligheid.

Het waren waardevolle dagen waar wij weer heel veel mensen bewust hebben gemaakt! ■

...Een impressie

Veteranenziekte

14-01-2016

12-01-2016

Een paar opmerkingen van de beurgangers tijdens de vakantiebeurs:

- Ik ben er voor ingeënt!
- Ooh kan dat ook gebeuren tijdens je vakantie?
- Legionella, dat zit toch in water of niet?
- Bedankt voor de tip, deze documenten stop ik gelijk bij onze reisdocumenten.
- Dank voor uw zorg, wij blijven door u voortaan alert!
- Stichting Veteranenziekte wat heeft dat met legionella te maken? 1976:-)

15-01-2016

16-01-2016

16-01-2016

Will Scheffer neemt afscheid

ALS LID VAN DE ADVIESRAAD VAN STICHTING VETERANENZIEKTE

Overheid moet probleem van legionella zo goed mogelijk beteugelen

Dit jaar is het veertig jaar geleden dat een toen nog onbekende bacterie een groot aantal slachtoffers maakte onder Amerikaanse veteranen (legionairs) na hun verblijf in een hotel in Philadelphia. Die bacterie die moeilijk is te kweken en daardoor nog niet eerder als ziekteverwekker geïdentificeerd was, bleek zich te hebben vermeerderd in het watersysteem van een luchtbehandelingsinstallatie. De bijzondere eigenschappen van de legionellabacterie maken dat hij zich bij een temperatuur tussen 20 en 50 °C optimaal kan vermenigvuldigen in de biofilm aan de binnenkant van leidingwatersystemen en andere waterinstallaties. Vervolgens kunnen mensen geïnfecteerd raken wanneer ze met legionella besmet verneveld water inademen. Al spoedig werd de zogeheten veteranenziekte, of legionellose, ook in Nederland aangetroffen. Het bleek dat de legionellabacterie zich in de leidingwatersystemen van een aantal ziekenhuizen ophield. Het eerste Gezondheidsraadadvies over preventie van legionellose (1986) richtte zich dan ook nadrukkelijk op deze ziekenhuisinfectie. De veteranenziekte kent verschillende vormen. Mensen kunnen met legionella in contact komen zonder ziek te worden, hetgeen blijkt uit de aanwezigheid van antistoffen in het bloed. Ten tweede kan ziekte zich manifesteren als een mild verlopende 'griep'. En ten derde kan zich een longontsteking voordoen. Deze legionellapneumonie kan zeer ernstig zijn en dodelijke slachtoffers eisen, zoals in Bovenkarspel. Als besmettingsbron werd een whirlpool op een tuinbouwtentoonstelling aangewezen, gevuld met leidingwater uit een brandslanghaspel, waaraan geen chloor was toegeediend. Toch stond deze maatregel wel in het adviesrapport van de Gezondheidsraad, waarvan dr. Els Borst-Eilers voorzitter was.

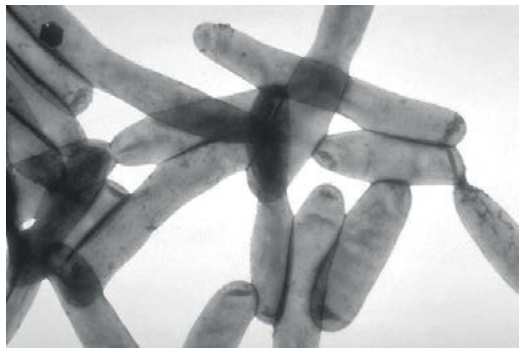
De legionellose-epidemie van Bovenkarspel in 1999 was, voor de toen minister Els Borst-Eilers (VWS), de directe aanleiding om de Gezondheidsraad opnieuw om advies te vragen. Mijn benoeming in Commissie Legionellose van de Gezondheidsraad, als enige (sanitair) installatietechnicus te midden van hoogleraren en academici op het gebied van de geneeskunde en microbiologie, zag ik in het licht van de grote verantwoordelijkheid die bij de installatiebranche ligt bij de bestrijding van legionellagroei. Bij legionellapneumonie gaat het om een verwekker die in zekere zin een technische oorsprong heeft. Immers, legionella vermeerderd zich alleen in door mensenhand aangelegde waterinstallaties en -systemen. De minister wilde weten hoe preventie kon worden verbeterd en hoe winst zou kunnen worden behaald door betere diagnostiek en behandeling van patiënten met de veteranenziekte.

Eerder was ik, in mijn contacten met het toenmalige ministerie van VROM, betrokken bij de totstandkoming van de (Tijdelijke) regelgeving en de daarop aansluitende ISSO-kennisdocumenten voor legionellapreventie in leidingwater. In de commissie van de Gezondheidsraad waren we van mening dat de preventie strategie

op basis van risicoanalyse, beheersplannen en de uitvoering daarvan, die in de 'Tijdelijke regeling legionellapreventie in leidingwater' (2000) was neergelegd, van toepassing zou moeten worden verklaard op alle leidingwatersystemen en watervernevelende installaties. Maar daarbij werd aangetekend dat op basis van een politieke afweging een differentiatie diende te worden aangebracht in de omvang van deze maatregelen. Bij zo'n afweging spelen kwantitatieve vast te stellen kosten en baten, de kwetsbaarheid van de mensen die het risico lopen, en de maatschappelijke (on)aanvaardbaarheid van bepaalde risico's een rol. In het in 2003 verschenen rapport 'Bestrijding van legionella' van de Gezondheidsraad staat dat de commissie van mening is dat de toen Tijdelijke regelgeving dient te worden geïmplementeerd en gehandhaafd. Els Borst-Eilers was in 2003 geen minister meer, maar haar betrokkenheid met de legionellaproblematiek was reden om zitting te nemen in de Adviesraad van de Stichting Veteranenziekte.

In de Tweede Kamer, maar ook bij belanghebbenden, vond een diepgaande discussie plaats over de manier waarop met legionellarisico's moest worden omgegaan. Die discussie kon worden geplaatst binnen de context van de toen brede beleidsontwikkeling rond het thema 'Nuchter omgaan met risico's'. Dit had mede tot gevolg dat de regelgeving eind 2004 werd aangepast, vooral op het punt van de reikwijdte. Was de Tijdelijke regeling op vrijwel alle collectieve leidingwaterinstallaties van toepassing, een politieke afweging heeft er toe geleid dat de aangepaste regelgeving slechts geldt voor een beperkt aantal zogeheten prioritaire locaties. Dit laat onverlet dat de eigenaar van elke collectieve leidingwaterinstallatie een zorgplicht heeft voor de deugdelijkheid van het leidingwater. Bij de herziening van de drinkwaterwet en -regelgeving in 2011 is de reikwijdte voor legionellapreventie ongewijzigd gebleven, de lijst van prioritaire locaties werd enigszins aangepast. Het rapport van de Gezondheidsraad wijst ook op de noodzakelijke aandacht voor leidingwatersystemen in woningen en kleine bedrijven. Volgens de commissie vormen deze waarschijnlijk een bron van incidentele legionella-infecties. In het rapport beveelt de commissie aan hier het zwaartepunt te leggen op instructie voor watertechnische installateurs en voorlichting aan bewoners.

De installatiebranche heeft sinds het legionelladrama in Bovenkarspel veel geïnvesteerd in kennisontwikkeling en -overdracht op het gebied van legionellapreventie voor alle type leidinginstallaties (collectief prioritair, collectief niet-prioritair en woninginstallaties). Dat geldt niet alleen voor de beheerfase van de installaties maar ook voor de aanleg van legionellaveilige installaties. Met de toepassing van die kennis kan tot in detail invulling worden gegeven aan de Algemene voorschriften voor leidingwaterinstallaties (NEN 1006) conform de regels van het Bouwbesluit. Maar in de bouwpraktijk blijkt dit niet altijd een eenvoudige opgave. Dit kan alleen

Deze afbeelding is een werk van de Centers for Disease Control and Prevention, onderdeel van de United States Department of Health and Human Services, genomen of gemaakt tijdens de officiële werkzaamheden van een werknemer. Als werk van de Federale overheid van de Verenigde Staten, bevindt de afbeelding zich in het publiek domein.

door integraal ontwerpen, bouwen en installeren. Die aanpak kan en moet veel beter vindt de Adviesraad van de Stichting Veteranenziekte. Die zienswijze wordt door de Stichting Veteranenziekte nadrukkelijk onder de aandacht van betrokken partijen gebracht, onder andere met het organiseren van congressen en debatten. Maar die boodschap is nog niet overal geland.

De afgelopen periode is veel ophef ontstaan over de 'aanval' van verschillende (overheids-)instanties op de huidige legionellaregeling. De VVD heeft dat zelfs opgepakt met een initiatiefnota om de vermeende regeldruk omtrent legionellapreventie te verminderen. Daarin staan vijf oplossingen. Los van het feit dat in de nota stellingen worden genomen die niet veel vertrouwen geven in het kennisniveau van de opsteller, is bij vier oplossingen wel iets voor te stellen. Die hebben betrekking op de centralisatie van toezicht op legionellapreventie, geen nieuwe regels zolang er geen nieuwe informatie of zekerheid komt over de herkomst en risico's van legionella, onderzoek in hoeverre leidingwaterinstallaties worden aangelegd conform de regels van het Bouwbesluit (NEN 1006), en minder aandacht voor verplichtingen tegenover meer aandacht voor voorlichting. Bij deze laatste oplossing moet worden opgemerkt dat het hier gaat om niet-prioritaire installaties en woninginstallaties, waarbij aangetekend dat de lijst van prioritaire installaties dan niet wordt aangepast. In dat geval is het niet zoveel anders dan de huidige situatie, want voor de niet-prioritaire installaties en woninginstallaties gelden geen specifieke verplichtingen met betrekking tot legionellapreventie, anders dan de algemene wettelijke zorgplicht voor deugdelijk leidingwater. Maar de vijfde oplossing betreft de reikwijdte van de wel wettelijk verplichte legionellapreventie. De VVD stelt voor om de lijst van prioritaire installaties, na de drastische inperking ervan in 2004, nog verder te verminderen. Is dat de, in het rapport van de Gezondheidsraad

(2003) genoemde politieke afweging in tweede termijn? Het zal u niet verbazen dat de Stichting Veteranenziekte daar heel anders over denkt.

De negatieve beleving van het risico en de maatschappelijke onrust over legionella mag niet worden onderschat. Diverse factoren spelen een rol bij de risicobeleving: onvrijwilligheid, onbeheersbaarheid, levensbedreigende effecten, technische oorsprong, onzekerheden over risico's, onzichtbaarheid, en maatschappelijke onaanvaardbaarheid. Zo wordt leidingwater als een basale voorziening beschouwd. Het was voor de commissie van de Gezondheidsraad begrijpelijk dat levensbedreigende toestanden door een onvolkomenheid van deze voorziening maatschappelijk onaanvaardbaar werden gevonden. Bij de epidemie na Bovenkarspel speelden alle genoemde factoren in zekere mate een rol. De versterkte perceptie van een risico en de daarmee verband houdende maatschappelijke verontwaardiging is een realiteit waarmee rekening moet worden gehouden. Zij moet worden meegewogen in de afweging die ten grondslag ligt aan de kosten voor legionellapreventie. En over die kosten verwijs ik graag naar de reactie van de Stichting Veteranenziekte op de initiatiefnota van de VVD. Overigens gaat het niet alleen om geld. De samenleving verlangt ook dat de verantwoordelijke overheid zichtbaar haar best doet om het probleem van legionella zo goed mogelijk te beteugelen.

Vanaf eind 2006 heb ik deel mogen uitmaken van de Adviesraad van de Stichting Veteranenziekte. Inmiddels ben ik zeven jaar met (vervroegd) pensioen, en neem nog slechts op de achtergrond deel aan bepaalde activiteiten met betrekking tot legionellapreventie. Het is daarom tijd om in de Adviesraad plaats te maken voor een jonger persoon die in zijn of haar dagelijkse werk betrokken is bij kennisontwikkeling en -overdracht op het gebied van legionellapreventie.

Will Scheffer ■

Column

ESTHER HUYGEN

Het is een mooie dag .....

Om te mijmeren over de laatste maanden van 2015. En de start van 2016 dat ongetwijfeld een jaar met veel spraakmakende momenten gaat worden. Nu is dit wel wat om te verwachten, maar we werken eraan! Veranderingen die ik graag met u deel. Onze ervaringsdeskundigen kunnen een uitnodiging van mij verwachten om samen te praten en een nieuwe blik op de toekomst te werpen. Nieuwe ideeën zijn welkom!

Dit jaar is gestart met een enerverende week in de Jaarbeurs te Utrecht met een stand op de vakantiebeurs. Heel gelukkig werd ik van alle inzet en enthousiasme om de nodige voorlichting te geven.

Het besef dat het eigenlijk heel normaal is dat mensen komen en gaan uit de kring van personen waar je mee werkt, is eind van het afgelopen jaar heel erg tot onze club doorgedrongen. Het persoonlijk verlies van dierbaren en/of collegae heeft helaas ook plaats gevonden.

U kunt in deze nieuwsbrief onder meer een stuk lezen dat geschreven is door de heer Will Scheffer. Al lange tijd adviseur van de Stichting, maar hij doet nu een stapje terug. We zijn trots op de verbintenis die er was met de Stichting en voor het delen van zijn kennis met ons en vinden het jammer dat hij stopt, hoewel begrijpelijk. Dank je wel Will. Ik vind het jammer dat we elkaar nog maar weinig mochten treffen.

Ook kreeg ik helaas bericht van de heer Lucas van Schaik, dat hij wegens gezondheidsomstandigheden zijn werkzaamheden in de adviesraad van de Stichting stopt. Heel veel sterkte wensen we hem. We hebben allemaal veel op jouw antwoorden kunnen rekenen.

Dank je wel Lucas voor de wijsheid die je wilde delen met ons. Ik heb in jou een bijzonder mens ontmoet.

Op 1 januari jl. hebben we ook afscheid genomen van Leo Bronsgeest als onze penningmeester. Hij heeft besloten de werkzaamheden niet meer voort te zetten. Al vele jaren was hij betrokken bij de Stichting. De laatste jaren als bestuurslid en penningmeester. Dank je wel Leo voor jouw inzet als vrijwilliger voor onze stichting.

Gelukkig kunnen we u laten weten dat we ook een nieuwe adviseur mogen verwelkomen t.e weten Ing. Irene van Veelen. Werkzaam als projectcoördinator bij ISSO, kennisinstituut voor de installatiesector. Bij een volgende nieuwsbrief of ontmoeting zal Irene zichzelf verder aan u voorstellen. We zijn zeer blij met opnieuw een toevoeging in kennis!

Dit betekent wel dat we dringend op zoek zijn naar medewerkers die als lotgenoot of partner van een lotgenoot als ervaringsdeskundige de kennis en gedrevenheid hebben om te helpen en/of beroepsmatig in bij voorkeur de zorgsector werkzaam zijn.

Voor nieuwe bestuursleden, die we absoluut hartelijk welkom heten, is de eerstkomende taak o.a. het mee helpen organiseren van de lotgenoten dag.

Dit is toch de leukste taak!

Een mooie dag met fijne gesprekken en gezellig samen zijn waar we allemaal plezier aan beleven.

Graag tot ziens & groet,

Esther Huygen, voorzitter ■

Colofon

Deze Nieuwsbrief is een editie van Stichting Veteranenziekte.
Opgericht in 1999 naar aanleiding van de Legionella-uitbraak op de Westfriese Flora. Doelstelling: Stimuleren lotgenoten-contact, belangenbehartiging slachtoffers, bevorderen preventieve maatregelen.

Stichting Veteranenziekte NL92 INGB 0008 2451 10

Vrienden van St. Veteranenziekte NL 89 RBRB 0789 7185 96

Donateurschap: € 26,50 per jaar (factuur)

€ 25,- per jaar (automatische incasso)

Oplage: 700 exemplaren

Doelgroep: Donateurs, externen, artsen, GGD en media

Verschijning: Vier maal per jaar

Verspreiding: Gratis

Druk: Drukkerij Kedde, Amsterdam

Copyright: Stichting Veteranenziekte

Stichting Veteranen ziekte is een organisatie met ANBI-erkenning, uw gift is dus fiscaal aftrekbaar.

KvK te Alkmaar nr. 37086137

Kijk voor meer informatie op onze website:

www.stichtingveteranenziekte.nl

secretariaat@stichtingveteranenziekte.nl